

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Digt og Virkelighed

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 255. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179866862912/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

ved at høre mig kvidre. Herre — høje Herre! Er det ikke netop Fuglekviddernaturen i mig, der ved sin Modsætning til dit „Ugletemperament“ har bundet Traaden mellem Dig og mig? Det troede jeg saa vist.

Skriv mig fremtidig til i forvejen, naar Du vil gæste mig — og skriv saa betids, at jeg kan give Dig Svar. Paa den Maade undgaas Skuffelserne.

Ja — dette her er selvfølgelig intet Svar! Men naar jeg engang kan betræde din Bolig uden at løbe Fare for at være udelukt fra en stor men barsk Aands lille men barokke Stue, saa kan jeg vel give Dig et bedre Svar. Men naar bliver det! Derfor skylder Du Svaret!

Din Ven
Tage.“

— — —
Vi blev atter snart forligte — og paany Uvenner. Men Aften efter Aften mødtes vi enten i Tages Lejlighed i Valdemarsgade eller i mit „barokke“ Kvistværelse paa Margretevej. Jeg tjente jo Penge nu ved min Skolegerning ude paa Amager. Og da jeg fik Føden frit hos mine Forældre, havde jeg Mønt til at udstyre min Stue med kinesiske Vifter, „Markkostbuketter“, Divantæppe over Jærnsengen — ja selv til at leje et opretstaaende Klaver til en Pris af 5 Kr. om Maaneden.

Paa dette Klaver spillede min Søster og særlig hendes og min Veninde Frøken Nathalie Larsen.

Vi holdt smaa Aftenselskaber deroppe, beværtede med Kaffe, Wienerbrød, Musik, Sang og Oplæsning.

Nuværende Konsul *Valdemar Ludvigsen*, som dengang bestyrede sin Faders Forretning, „Cafonia“, og som netop var kommet hjem fra en Rejse i Meksiko, boede paa samme Kvist. Vi sluttede snart et hjerteligt og varmt Venskab, som varer endnu.

Han havde medbragt fra Meksiko en levende Næsebjørn, som delte Værelse med ham og var os alle til stor Glæde. Men vi syntes, at den maatte føle sig noget ensom, hvorfor vi en Dag besluttede at bringe den ud i zoologisk Have, for at den kunde hilse paa sine Slægtninge der.